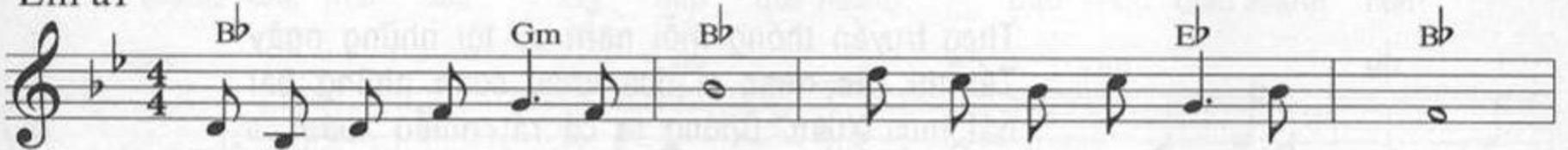

Hoa Xuân

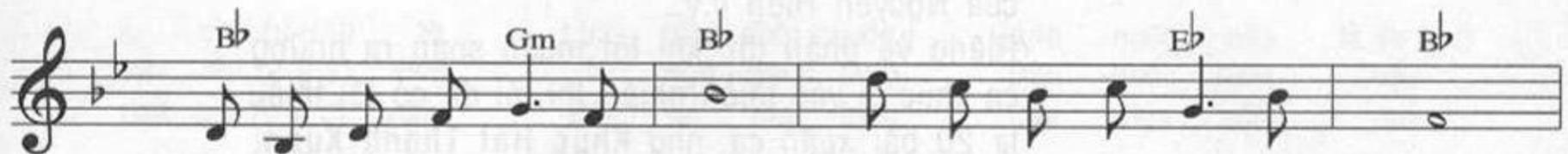
Êm ái

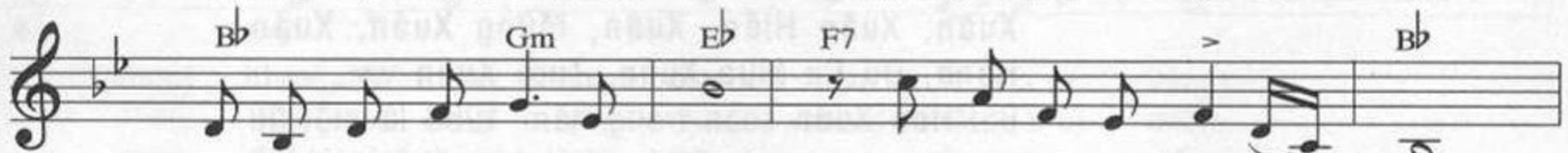
1. Xuân vừa về trên bãi cỏ non Gió xuân đưa lá vàng xuôi nguồn
2. Những đoàn người trên lưng cây nâu Thấy hoa xuân phép lạ ra màu

Hoa cười cùng tia nắng vàng son Lũ ong lên đường cánh tung ròn
Bỗng nhủ lòng ra sức cây sâu Tiếng ca như thể tiếng kinh cầu!

Hoa chẳng yêu lũ bướm lá lơi Muốn yêu anh vác cây trên đôi
Hoa bèn yêu bóng dáng cần lao Bắt tay nhau tránh cuộc cơ cầu

Hay là yêu chiến sĩ nghìn nơi Thấy hoa tươi cười bỗng thương đời.
Người cùng mùa đã thoát vực sâu Sức reo hoa nở lúc Xuân đầu.

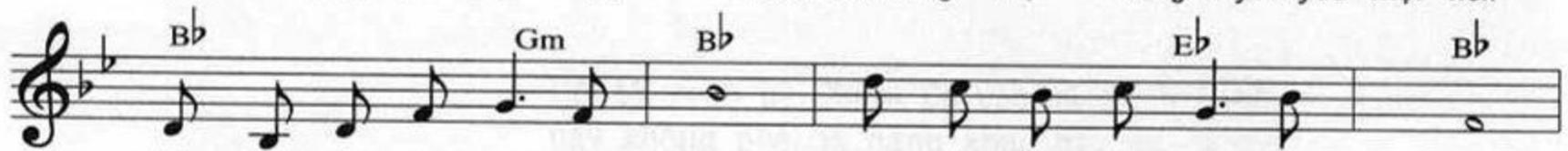

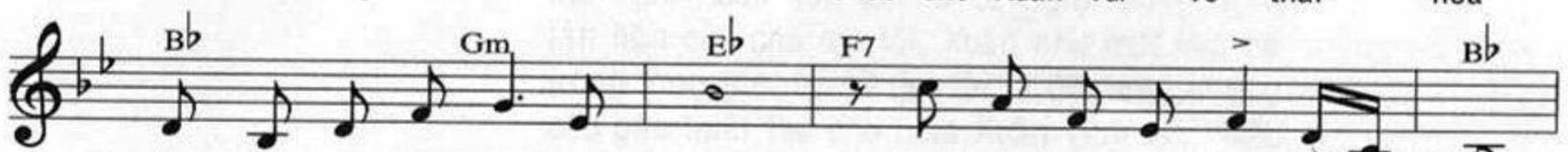
 Xuân! Hoa còn tươi mãi Hoa vì nhân thế biết sum vầy cuộc vui
 Xuân! Hoa tỏa hương mới Nhân quần ái đã kêu đòi niềm vui

 Xuân! Hoa nở vì ai Tay nhịp bàn tay cùng đắp xây ngày mai.
 Xuân! Hoa là tình tôi Đưa nở cùng ai, cùng luyện yêu mọi nơi.

 Có một chàng thi sĩ miền quê Ngắt bông hoa biếu người xuân thì
 Có một bầy thôn nữ nhìn hoa Chúc cho Xuân vui về thái hòa

 Có một đàn em bé ngoài đê Hát câu i, tờ đón Xuân về.
 Có một vài tóc trắng thắm mơ Ước cho hoa nở mãi không già.

1953